

La mala herba torna a rebrotar...
Serà qüestió d'esmolat de nou la dalla!

Els fets d'Ordal

L'ex-Marquès de Camps, monàrquic - La correcció i modals d'un poble - La Guàrdia civil contra Catalunya i al servei de la reacció - Gràcies a la serenitat i energia de l'Alcalde d'Ordal, N'Agustí Mercadé, s'evitá un dia de dol - Telefonemes cursats Intervenció del nostre Diputat, senyor Salvador Armendares - Parlen l'Alcalde i el sots-caporal del Sometent, En Pau Baqués..

Demanem i exigim la destitució fulminant de la Guàrdia Civil d'Ordal

El diumenge, al poble d'Ordal, succeí un fet lamentable.

L'ex-Marquès de Camps posseeix una extensió de terreny que des de fa molts anys la cultiven uns seixanta rabassaires; aquestes finques es regeixen pels pactes contractuals de fruits.

Tots els rabassaires tenen presentada demanda de revisió i han tingut conflicte tot aquest temps de República, i per tant, d'acord amb la Llei de Contractes de Conreu, tenen dret a retenir-se el cinquanta per cent dels fruits.

L'ex-Marquès de Camps, com a bon monàrquic, ordenà al seu majordom Alemany, que es personés a les terres que cultiven els seus rabassaires i s'emportés les parts pels pactes antics. Així ho feu el lacai: el divendres al matí es presentà a les terres dels rabassaires i, sense previ avis, s'emportà les parts al castell.

En donar-se compte els afectats del robatori de què havien estat objecte, s'encaminaren, en comissió, cap al castell a reclamar les garbes, i convingueren amb el majordom que diumenge — dia dels fets — els fora retornada la part d'acord amb les demandes de revisió presentades.

Els maüers de la Guàrdia Civil...

Gran fou la sorpresa dels rabassaires en trobar el pas barrat pels maüers de la Guàrdia Civil, la qual insultà grollerament als comissionats, inclús a l'Alcalde i al Secretari municipal.

Tot el poble acudí a ajudar als seus companys insultats i atropellats, i requeriren que'ls fossin lliurades les garbes robades.

Quan la Guàrdia Civil estava en el seu «apogeo» maltractant als camperols, es presentà l'Alcalde d'Ordal, N'Agustí Mercadé, junt amb el Secretari, N'Abraham Garcia; l'Alcalde, en veure la parcialitat manifesta de la Guàrdia Civil, manà que es retiresin, que ell es feia responsable de l'ordre públic.

Les primeres paraules de la Guàrdia Civil foren «que la seva autoritat era *facciosa*, que eren uns revolucionaris renegats, que esperaven que es canviés la cosa o que vingués una ordre de Madrid per a estrènyer-los les costelles...» Tots aquests insults els foren inferits amb el maüer amb actitud amenaçadora. El guàrdia que més es distingí en insultar a les Autoritats locals, fou l'anomenat Julián Cabrejas, de trista recordança en els fets de l'avellanar de Càn Bas de Lavern; era tan gran la fòbia de aquest guàrdia contra els rabassaires, que arribà inclús a insultar al caporal que manava les forces, dient-li, entre altres paraules despectives, «covard i que serviria més per frare que per guàrdia».

Després d'una actitud enèrgica de l'Alcalde i del sots-caporal del Sometent, En Pau Baqués, es pogueren obrir pas per a anar al castell a recollir les garbes, obligant al majordom a retornar-les al camp, amb el mateix carro amb què les van robar.

Telefonemes cursats entre el senyor Aiguader i l'Alcalde:

Alcalde Subirats. — Protesto actuació Guàrdia Civil. Aquest matí he vist Conseller Governació, que ja havia pres mesures evitar reproducció fets. — *Aiguader.*

Aiguader, Barcelona. — Agraïxo telefonema fets Guàrdia Civil Ordal, pregant-li continuï evitació reproduccions greus. Detalls per correu. — *Saludo: Agustí Mercadé, Alcalde.*

Intervenció del senyor Armendares: Per la pau del camp

El Sr. ARMENDARES: M'aixeco per a fer una pregunta al senyor Conseller de Governació. El diumenge passat, en terres del Penedès, on el problema de la terra havia estat fins ara esmortuït per les encertades Lleis fetes pel Parlament català, es va veure altra vegada inquietat per l'actitud d'uns propietaris que no compleixen la Llei que Catalunya s'ha fet. En el poble d'Ordal és ja una cosa una mica tràgica, ja que durant tres anys de República la gent treballadora de aquelles contrades s'han trobat davant, una vegada, els maüers de la Guàrdia civil, i, un'altra d'un Consell de Guerra.

La cosa és prou greu perquè nosaltres, aquest any, que és el tercer any de República, donem importància al fet a que no s'havien atrevit mai els propietaris d'aquella contrada: anar a buscar pel seu compte les garbes al camp i fer-se ells la Llei, emportant-se'n el que a ells els semblà, sense tenir en compte la Llei que ha fet el Parlament de Catalunya. En aquests casos jo crec que nosaltres claudicariem si des del primer moment no féssim caure damunt els culpables d'aquest fet tota la intensitat de la Llei, a un lloc on les encertades disposicions del nostre Govern han fet que hi hagués una pau extraordinària. Si en aquest primer moviment dels anarquistes dels diners, nosaltres no procuréssim posar-los a to,estic convençut que el que es proposen a Madrid, que l'ordre públic al camp fos pertorbat, succeiria a Catalunya si nosaltres no prenguéssim unes disposicions ben enèrgiques.

Per tant, demanaria al senyor Conseller de Governació que ens digués si és que té un pla a seguir per posar a to aquets anarquistes dels diners que, d'acord amb els enemics de Catalunya, juguen perquè al camp de Catalunya s'alteri aquesta pau que avui senten tots els nostres camperols, per la confiança que els mereixen les disposicions del Parlament català i del propi Govern de Catalunya. Jo voldria que els meus amics, que els meus paisans del Penedès, poguessin sentir la paraula del Conseller de Governació, del qual esperem que, com fins ara complirà el seu deure, portant aquesta tranquil·litat a aquells esperits que, quan s'els pren el que és llei, ells també s'alteren. Jo vull acabar dient que aquests propietaris del Penedès, quan el Parlament de Catalunya encara no havia fet Lleis sobre la terra, deien als pagesos que estaven fora de la Llei, i que avui que tenim aquestes Lleis hem de procurar que aquells s'hi encarrilin, perquè d'altra manera la nostra llibertat i l'autoritat de l'autonomia de Catalunya fóra un mite...

Rectificació del Sr. ARMENDARES: Jo agraiexo les explicacions que ha donat el senyor Conseller de Governació, però he de dir-li que procuri, en quant a la Guàrdia Civil de Sant Feliu de Llobregat, posar-hi la màxima energia; perquè així com nosaltres hem de fer un elogi de la Guàrdia Civil de tot el Penedès, no podem fer el mateix de tota; hi ha caps de la Guàrdia Civil que són gent eminentment republicana, però no els que depenen de l'Ordal, perquè en diferents ocasions han donat prova de la seva enemistat a totes les nostres institucions. I també vull aprofitar aquest moment per fer l'elogi d'aquelles bones autoritats de Sant Pau d'Ordal que en tots moments han estat al costat de la República, tant pel que es refereix a l'alcalde com al que es refereix a tots els caps de sometent d'aquells llocs; que estan incondicionalment al costat del Conseller de la Governació perquè es compleixin les Lleis.—Del *Diari de Sessions*.

Parlen l'Alcalde i el sots-caporal del Sometent

Demanem — ens digueren — la destitució fulminant de la Guàrdia Civil d'Ordal; és una qüestió de dignitat; o ens treuen la Guàrdia Civil, o dimitim tots. No volem passar més temps — ens digué l'Alcalde — suportant l'insult groller d'aquesta força enemiga de la República, malgrat que l'hagi acatada... A mi mateix — continua En Mercadé — em vénen continuament a insultar i provocar a l'Ajuntament...

— Esperem que la Generalitat actuï enèrgicament en aquest assumpte i eviti mals majors — ens digué En Pau Baqués.